
4ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΡΓΟΥΣ

Σχ. έτος 2017-18

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

«Η ΠΟΛΗ ΜΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ ΤΗΣ»

«Η ΠΟΛΗ ΜΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ ΤΗΣ»

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ

ΒΟΝΑΠΑΡΤΗ ΕΛΕΝΗ, ΠΕ02

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ

ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ-ΔΗΜΗΤΡΑ, ΠΕ19

ΜΑΛΤΕΖΟΥ ΕΛΕΝΗ, ΠΕ01

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Οι μαθητές της Α τάξης του σχολείου μας και οι συντονιστές εκπαιδευτικοί, στα πλαίσια των Προγραμμάτων των Σχολικών Δραστηριοτήτων και της εκπαιδευτικής διαδικασίας, επέλεξαν να υλοποιήσουν ένα πολιτιστικό πρόγραμμα σχετικό με την τοπική ιστορία.

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Σκοπός του προγράμματος «*Η πόλη μου και οι ευεργέτες της*» είναι η σύνδεση των μεγάλων ευεργετών της πόλης του Άργους και τα δημιουργήματά τους με τις καθημερινές εικόνες των μαθητών από την πόλη τους.

Στόχοι του προγράμματος:

Οι μαθητές επιδιώκεται να:

1. μάθουν τη ζωή και τη δράση προσωπικοτήτων, αγνώστων ίσως στους πολλούς.
2. κατανοήσουν την έννοια της φιλανθρωπίας, του εθελοντισμού και της ευεργεσίας.
3. ευαισθητοποιηθούν στην ιδέα της προσωπικής προσφοράς.
4. καταλάβουν τη θέση/στάση της τοπικής κοινωνίας απέναντι στη φιλανθρωπία.
5. συνειδητοποιήσουν πώς η εργατικότητα, ο μόχθος και η εξυπνάδα κάποιων ανθρώπων τους ανέδειξε στο παρελθόν σε σημαντικούς οικονομικούς παράγοντες που λειτούργησαν και ως πρότυπα αλληλεγγύης και προσφοράς.
6. συνδέσουν το σχολείο με την καθημερινή ζωή.
7. αναπτύξουν ερευνητικό πνεύμα για τους παράγοντες που διαμορφώνουν την τοπική ιστορία και τον πολιτισμό
8. συνειδητοποιήσουν την ανάγκη διατήρησης και συνέχισης της πολιτιστικής μας κληρονομιάς

Κριτήρια επιλογής θέματος

1. Η δυνατότητα πρόσβασης στο πεδίο έρευνας (βιωματική δράση)
 2. Ανταποκρίνεται στο ενδιαφέρον των μαθητών
 3. Η σύνδεση του σχολείου με την τοπική κοινωνία
-

ΜΕΘΟΔΟΣ – ΟΡΓΑΝΩΣΗ

A) Αφόρμηση

Πώς να κινητοποιούσαμε το ενδιαφέρον των παιδιών για την έρευνα;

Ως έμπειροι εκπαιδευτικοί έχουμε τον τρόπο να δημιουργήσουμε το κίνητρο!

Πήραμε την ευκαιρία να μιλήσουμε για την πόλη μας συζητώντας μια μέρα για τις γειτονιές που μένουν οι μαθητές μας. Τα παιδιά ελάχιστα γνώριζαν για τον τόπο τους κυρίως για δημόσια κτίρια και ιδρύματα που επισκέπτονται συχνά. Το νοσοκομείο, το γηροκομείο, η δημοτική βιβλιοθήκη, ο ιερός ναός της Αγίας Φωτεινής κλπ. αποτελούν τα υλικά τεκμήρια των μεγάλων ευεργετών του Άργους που θελήσαμε να καταγράψουμε και να παρουσιάσουμε.

Βεβαίως, υπάρχει και ένα μεγάλο κοινωνικό και φιλανθρωπικό έργο το οποίο διασώζει η συλλογική μνήμη, όπως αποδείχτηκε μέσα από τις συνεντεύξεις των διαχειριστών των κληροδοτημάτων.

B) Συγκρότηση της Ομάδας και τελική διατύπωση του θέματος ύστερα από συζήτηση με τους μαθητές. Παρουσίαση σχεδίου δράσης

Γ) Χωρισμός σε υποομάδες και ορισμός των υποθεμάτων για την καλύτερη διερεύνηση του θέματος ως εξής:

Στην πρώτη συνάντηση οι υπεύθυνες καθηγήτριες ενημέρωσαν τους μαθητές σχετικά με τον τρόπο διεξαγωγής του σχεδίου εργασίας. Ακολούθησε χωρισμός σε ομάδες και καταμερισμός εργασιών, ως εξής:

Η 1^η ομάδα, αποτελούμενη από τους μαθητές Ιωαννίδη Στ, Παναγόπουλο Θ. Τσιβίκη Χρ., ανέλαβε τη δημιουργία του βίντεο

Η 2^η ομάδα, αποτελούμενη από τις μαθήτριες Πρεσβέλου Γ., Σωτηροπούλου Ελ., Μποζιονέλου Αγγ. και Σπούμπη Μ. ασχολήθηκαν με τα κείμενα και την καλλιτεχνική αποτύπωσή τους για τη δημιουργία του βίντεο .

Η 3^η ομάδα, αποτελούμενη από τις μαθήτριες Σπυροπούλου Αλ., Αραπάκη Μ., Νικολοπούλου Ευγ. ανέλαβε να συλλέξει υλικό σχετικά με την ιστορική πορεία των ευαγών κτηρίων.

Η 4^η ομάδα, αποτελούμενη από τους μαθητές Κοσκινά Νικ., Καλαϊτζή Αν. και Μπεξή Σερ. ανέλαβε να συλλέξει υλικό σχετικά τη χρήση των κτηρίων σήμερα.

Η 5^η ομάδα, αποτελούμενη από τις μαθήτριες Κορολή Αν., Κρέτσου Δημ., Παπά Ελ. Και Μπερντούφι Κλέα ανέλαβε να συλλέξει υλικό σχετικά με τη ζωή των ευεργετών.

Οι μαθήτριες Κοντογιάννη Ευ., Κόσυβα Δημ. και Ξενοπανάγου Αικ. ασχολήθηκαν με τις συνεντεύξεις από τους υπεύθυνους των ιδρυμάτων.

Οι φωτογράφοι του προγράμματός μας οι μαθήτριες: Παράχου Αν., Τερζή Γ., Μαχαίρα Αικ., και Ξενοπανάγου Αικ.

ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Οι συναντήσεις των ομάδων γίνονταν τακτικά σε εβδομαδιαία συνήθως βάση. Οι μαθητές άντλησαν αρχικά το υλικό τους από το διαδίκτυο και κυρίως από την Ψηφιακή Αρχαική Βιβλιοθήκη του Δήμου Άργους. Στη συνέχεια και σαν αποτέλεσμα της συνεργασίας μεταξύ των ομάδων, η αναζήτηση υλικού έγινε πιο στοχευμένα. Στο πλαίσιο αυτό οι μαθητές ανέλαβαν πρωτοβουλίες, όπως αναζήτηση υλικού από τη βιβλιοθήκη «Δαναός», επισκέψεις και φωτογράφιση κτηρίων, συνεντεύξεις με εκπροσώπους των ιδρυμάτων. Για την τελική παρουσίαση του προγράμματος δημιούργησαν ένα βίντεο μέσα από μια διαθεματική προσέγγιση, καθώς ενέπλεξαν τα μαθήματα της Πληροφορικής και των Καλλιτεχνικών.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Το πρόγραμμα υλοποιήθηκε με βάση τους στόχους που είχαν τεθεί. Οι ομάδες εργάστηκαν με συνέπεια και το κλίμα συνεργασίας μεταξύ των μαθητών ήταν ιδιαίτερα καλό και εποικοδομητικό. Οι μαθητές συμμετείχαν με ενθουσιασμό καθώς τους δόθηκε η δυνατότητα να καταλάβουν την έννοια της ευεργεσίας, να γνωρίσουν από κοντά τα κτίσματα του Άργους, να συνειδητοποιήσουν την αξία της ανθρώπινης ζωής και τη σημασία της προσφοράς ανθρώπων που πέθαναν μεν, αλλά οι πράξεις τους ωφέλησαν και ωφελούν ακόμα πολλούς άλλους ανθρώπους. Συνειδητοποίησαν τη σχέση κάποιων κτηρίων με σημαντικές προσωπικότητες που σημάδεψαν τη νεότερη και σύγχρονη ιστορία. Ευαισθητοποιήθηκαν σε σχέση με την τωρινή κατάσταση των χώρων τους και προβληματίστηκαν για την προοπτική χρήσης τους και συντήρησή τους.

Ιστορική Αναδρομή-Μεγάλοι Ευεργέτες

Δέδες Ιωάννης (1906-1996)

Έμπορος, δωρητής του Δήμου Άργους και ευεργέτης του Άργους. Ο Ιωάννης Δέδες του Πέτρου και της Αικατερίνης γεννήθηκε και πέθανε στο Άργος. Με τη δημόσια διαθήκη του (αρ. 1913/96) δώρισε στο Δήμο Άργους ακίνητο 800 τ.μ. περίπου (παλιό σπίτι με οικόπεδο) στην οδό Καλμούχου 17 που έμενε. Στο σπίτι αυτό στεγάστηκε το Κέντρο δημιουργικής απασχόλησης παιδιών Άργους (ΚΔΑΠ). Επίσης, δώρισε προς τον «Δαναό» ένα γραφείο στην Αθήνα και προς τον Ναό του Αγίου Πέτρου Άργους την οικία του επί της οδού Πασχαλινοπούλου 18, που ήταν το σπίτι του Δημάρχου Άργους Μιχαήλ Πασχαλινοπούλου (1866-1870). Ο Δήμος Άργους με την αρ. 79/1998 πράξη του ανακήρυξε τον αποβιώσαντα Ιωάννη Δέδε μεγάλο ευεργέτη του Δήμου για τις παραπάνω δωρεές και για την αγάπη του προς την ιδιαίτερή του πατρίδα. Ο Ιωάννης Δέδες ήταν άγαμος.

Δεσμίνης Δημοσθένης (1868-1936)

Γεννήθηκε και πέθανε στην Αθήνα. Ο πατέρας του ήταν Αργεΐτης και με τα χρόνια έγινε πλούσιος παντοπώλης στην Αθήνα. Ο Δημοσθένης αποφοίτησε από το Βαρβάκειο, σπούδασε νομικά στη Λειψία και εργάστηκε πολλά χρόνια στην Τράπεζα της Ελλάδος. Είχε παντρευτεί την Έλλη Βαλασσοπούλου από τη Σπάρτη, αλλά δεν απέκτησαν παιδιά. Το 1918 έχασε τη γυναίκα του και έμεινε χήρος. Ήταν ανηψιός της Αικατερίνης Καλλιοντζή, της αδελφής της παιδί. Σ' αυτόν άφησε η Καλλιοντζή την περιουσία της, για να κτιστεί το νοσοκομείο Άργους. Εκείνος κράτησε την υπόσχεση του να προσθέσει και τη δική του περιουσία.

Με την εκποίηση της περιουσίας και των δύο, γιατί ήταν σε ακίνητα, και αφού ταλαιπωρήθηκε το κληροδότημα επί δεκαετίες, κτίστηκε το **νοσοκομείο** και λειτούργησε μόλις το 1972.

Ο Δημοσθ. Δεσμίνης ήταν επίτιμο μέλος του «Δαναού» (πράξη Γ.Σ. 17/3.2.1902) και μετά το θάνατο του ανακηρύχθηκε μέγας ευεργέτης του Συλλόγου για τις συνεχείς ενέργειες του «δια τον εμπλουτισμόν της βιβλιοθήκης» (Πράξη Γ.Σ. 20/30.10.1949).

Καλλέργης Δημήτριος (1803-1867)

Αγωνιστής από την Κρήτη, όπου και γεννήθηκε, και οπλαρχηγός με πλούσια στρατιωτική δράση. Ο Υπουργός της Ρωσίας Νέσελδορ ήταν θείος του και γι' αυτό πήγε στην Πετρούπολη για σπουδές, όταν πέθανε ο πατέρας του. Ύστερα σπούδασε ιατρική στη Βιέννη. Στις αρχές του 1822 κατεβαίνει στην Ελλάδα με τα αδέρφια του Νικόλαο και Εμμανουήλ, έχοντας μαζί τους πολλά χρήματα και πολεμοφόδια. Τον επόμενο χρόνο ο **Εμμανουήλ** πεθαίνει. Οι άλλοι δύο συνεχίζουν τον αγώνα. Ο

Δημήτρης το 1825 βρίσκεται στο Άργος προερχόμενος από την Κρήτη, επικεφαλής 700 περίπου Κρητικών. Πολέμησε στο Νιόκαστρο, στη Γραμβούσα της Κρήτης, στην Αράχωβα, στην Αττική. Στη μάχη του Ανάλατου αιχμαλωτίστηκε τραυματισμένος και πλήρωσαν οι συγγενείς του από τη Ρωσία 70.000 γρόσια ως λίτρα για την απελευθέρωσή του, όμως οι Τούρκοι του είχαν κόψει ήδη το ένα αφτί. Χρημάτισε υπασπιστής του φαβιέρου, του Καποδίστρια και αργότερα του πρώτου βασιλιά της Ελλάδας, Όθωνα. Ιστορικό έμεινε το σπίτι του στο Άργος, το γνωστό Καλλέργειο, όπου σήμερα στεγάζεται το **Μουσείο Άργους**. Μετά το θάνατό του και συγκεκριμένα από το 1869 εγκαθίσταται οριστικά στο σπίτι αυτό η γυναίκα του Σοφία, η άλλοτε πανέμορφη Σοφία Ρέντη, όπου και πέθανε το 1893 σε ηλικία 90 ετών.

Το **Καλλέργειο**, δυτική πτέρυγα του μουσείου κτίστηκε το 1830 από τον πλούσιο και ισχυρό τότε άνδρα Δημ. Καλλέργη για κατοικία. Πρόκειται για δώροφο κτίσμα, αρκετά μεγάλο, με πολλά δωμάτια, επιβλητικό και μεγαλοπρεπές. Βρισκόταν στη δυτική άκρη ενός τεράστιου κήπου, ο οποίος απλωνόταν ανατολικά και νότια και ήταν γεμάτος με οπωροφόρα δένδρα, κυπαρίσσια και λουλούδια. Είχε δεξαμενή νερού, οικήματα για το υπηρετικό προσωπικό και τους φύλακες, στάβλους και στην ανατολική άκρη ένα εκκλησάκι του Αγ. Δημητρίου.

Η οικία Καλλέργη εντυπωσίαζε με το μέγεθος και τον εσωτερικό της πλούτο. Ήταν διακοσμημένη, ιδιαίτερα η μεγάλη αίθουσα του πρώτου ορόφου, όπου τώρα φιλοξενούνται ρωμαϊκές αρχαιότητες. Στην αίθουσα αυτή υπήρχε μεγάλος πολυέλαιος και στις τέσσερις πλευρές της ισάριθμες χρονολογίες • στη βόρεια η 25 Μαρτίου 1821, στην ανατολική η 3 Σεπτεμβρίου 1843, στη νότια η 18 Μαρτίου 1844, ημέρα ορκωμοσίας του βασιλιά Όθωνα στο Σύνταγμα, και στη δυτική η 4 Ιανουαρίου 1833, ημέρα της σφαγής των Αργείων από τους Γάλλους. Όλα αυτά καλύφθηκαν με ασβέστη

Ο Δημ. Καλλέργης θέλησε να παραχωρήσει το σπίτι του στην κυβέρνηση, με αντάλλαγμα κάποια εθνικά κτήματα ίσης αξίας, που θα διέθετε για τους Κρητικούς πρόσφυγες. Γι' αυτό και το μέγαρο ονομάστηκε «Παλάτιον της Κυβερνήσεως» και «Παλάτιον του Καποδίστρια».

Όμως, ο κυβερνήτης δολοφονήθηκε, τα εθνικά κτήματα δεν είχαν δοθεί ακόμα στον Καλλέργη και γι αυτό ο τελευταίος, ύστερα από συνεννόηση με τον Αυγουστίνο, πήρε πίσω το σπίτι του. Και είναι βέβαιο ότι το 1833 έμενε σ' αυτό η γυναίκα του, η πανέμορφη Σοφία, η οποία δεν επέτρεψε στο Γάλλο αξιωματικό Στοφέλ να εγκατασταθεί σ' αυτό.

Μετά το θάνατο του Δημ. Καλλέργη, η γυναίκα του εγκαταστάθηκε μόνιμα στο σπίτι με τα παιδιά της και μετά το θάνατο της (1893) έζησε ο γιος της Εμμανουήλ Καλλέργης, που ήταν άριστος αξιωματικός και ρομαντικός κιθαρωδός. Αυτός ήταν και ο τελευταίος από τους Καλλέργηδες που το κατοίκησαν. Μετά το θάνατο του (1909) το κτίσμα παραδίδεται στη φθορά του χρόνου. Αργότερα κατοικήθηκε προσωρινά από μικρασιάτες πρόσφυγες —μετά το 1922— και από Ελληνορώσους το 1939-40 για κάμποσα χρόνια. Εντωμεταξύ, οι κληρονόμοι των παραπάνω Καλλέργηδων Ιωάννα Καλλέργη και ο γιος της Λέων είχαν αποφασίσει να το δωρίσουν στο Δήμο, για τη στέγαση **μουσείου και θεάτρου**. Η δωρεά έγινε τον Απρίλιο 1932, αλλά το οίκημα δεν αξιοποιήθηκε αμέσως.

Καλλιοντζή Αικατερίνη

Γεννήθηκε στο Άργος το 1855 και πέθανε στην Αθήνα το 1932. Με τον άνδρα της Δημήτριο Καλλιοντζή, συμβολαιογράφο στην Αθήνα, απέκτησε δύο παιδιά, τον Αγαμέμνονα και το Χαρίλαο, που είχαν την ατυχία να πεθάνουν σε ηλικία 10 και 25 ετών αντίστοιχα. Το 1901 έμεινε χήρα. Τη μεγάλη της περιουσία κληροδότησε στο Άργος, για να κτιστεί νοσοκομείο. Λίγο πριν από το θάνατό της πείσθηκε από τον ανιψιό της Δημοσθένη Δεσμίνη και έκανε δημόσια διαθήκη «δι' ης κατέλιπε την περιουσίαν της προς αυτόν με την προφορικήν διαβεβαίωσίν του ότι και αυτός θα αφήσει την περιουσίαν του και της θείας του για τον ίδιο σκοπό» και τήρησε την υπόσχεσίν του.

Κολιαλέξης Παναγιώτης (1913-1997).

Δωρητής και ευεργέτης του Άργους. Γιος του Ιωάννη και της Μαρίκας Κολιαλέξη, γεννήθηκε στο Άργος και ήταν τραπεζικός υπάλληλος στην Τράπεζα Ελλάδος στην Αθήνα. Ήταν άγαμος. Το 1991 συνέταξε τη διαθήκη του, η οποία δημοσιεύτηκε τρεις μήνες μετά το θάνατό του από το Πρωτοδικείο της Αθήνας κατά τη συνεδρίαση της 24-10-1997, όπως ο νόμος ορίζει. Με τη διαθήκη του κληροδοτεί όλη την ακίνητη και κινητή περιουσία του στην ιδιαίτερή του πατρίδα το Άργος για την ανέγερση κτιρίου «στη μνήμη Μαρίκας Ι. Κολιαλέξη και Νικολ. Ανδρ. Παπαδημητρίου», γιατρού. Τα περιουσιακά στοιχεία του δωρητή είναι αρκετά διαμερίσματα στην Αθήνα, οικόπεδα, καταθέσεις σε τραπεζικούς λογαριασμούς, μετοχές και όλη του η οικοσκευή. Ο διαθέτης, αφού εξασφαλίζει ένα πολύ μικρό μερίδιο από την περιουσία του για τις πρώην οικιακές του βοηθούς, ορίζει ότι επιθυμεί το υπό ανέγερση κτίριο να είναι τριώροφο νεοκλασικό και να διαθέτει αίθουσα για πολιτιστικές εκδηλώσεις (θέατρο, συναυλίες, διαλέξεις, προβολές),...

Κοντοβράκης Ιάκωβος (1793-1868): μοναχός από το Άργος και δωρητής.

Από τη διαθήκη του, που άφησε στο συμβολαιογράφο Δημ. Κισσόπουλο στις 16 Μαρτίου 1868, πληροφορούμαστε ότι γεννήθηκε στο Άργος και πως ήταν τότε 75 χρονών. Ήταν τότε κατάκοιτος και άρρωστος και έμενε στο σπίτι του ανηψιού του Ανδρέα Αναγνωστόπουλου και τον περιποιόταν η κόρη του τελευταίου Μαριγώ, προς την οποία άφηνε κληρονομιά 500 δραχμές για το λόγο αυτό. Με την ίδια διαθήκη άφηνε διάφορα μικρότερα ποσά προς τ' ανήψια του και λοιπούς συγγενείς.

Προς το Δήμο Αργους άφηνε **τρία εργαστήρια** με την εντολή να πουληθούν και τα χρήματα να γίνουν μετοχές στην Εθνική Τράπεζα. Είχε κι άλλες μετοχές στην ίδια τράπεζα — δεν αναφέρεται αριθμός — και όριζε να μένει το συνολικό κεφάλαιο άθικτο και με τα μερίσματα των μετοχών να τρέφονται και να συντηρούνται δύο ορφανά και άπορα παιδιά της πόλης, που θα τα εξέλεγε το εκάστοτε Δημοτικό Συμβούλιο, και να σπουδάζουν το ένα στην Ιερατική Σχολή για να γίνει παπάς στο Άργος, και το άλλο στο Πολυτεχνείο.

Η διαθήκη όριζε επίσης τη σύσταση πενταμελούς επιτροπής με πρόεδρο το Μητροπολίτη Αργολίδας για την καλή διαχείριση του κληροδοτήματος. Φαίνεται, όμως, ότι η κατά καιρούς επιτροπή δεν ανταποκρίθηκε στις προσδοκίες του φιλόανθρωπου και φιλοπρόοδου δωρητή, όπως μαρτυρούν παλιά δημοσιεύματα. Έτσι, το **κοντοβράκειο κληροδότημα** περιέπεσε σε αδράνεια, αλλά δεν είναι δυνατό να παρακολουθήσουμε το θέμα διά μέσου 100 και πλέον ετών. Θεωρούμε ότι τα μερίσματα από τις μετοχές ενσωματώνονταν στο αρχικό κεφάλαιο, όσα δεν ξοδεύονταν σύμφωνα ή και ασύμφωνα με την επιθυμία του δωρητή.

Το κληροδότημα τέθηκε σε λειτουργία το 1979, αφού τροποποιήθηκε ο τρόπος λειτουργίας του. Υπάρχουν σήμερα 3.000 περίπου μετοχές στην Εθνική, στην Κτηματική και στην Τράπεζα της Ελλάδος και με τα μερίσματα τους ενισχύονται οικονομικά με το μηνιαίο ποσό των 20.000 δρχ. και για εννέα συνεχείς μήνες σπουδαστές ορφανοί και άποροι από το Άργος. Ο αριθμός των σπουδαστών κάθε χρονιά δεν είναι σταθερός. Κυμαίνεται από 10 έως 20. Πρόεδρος του κληροδοτήματος παραμένει ο εκάστοτε μητροπολίτης Αργολίδας σύμφωνα με τη διαθήκη του δωρητή.

Λαλουκιώτης Ιωάννης

Βιομήχανος και ευεργέτης του Άργους. Γεννήθηκε στο **Άργος** το 1879 από γονείς αγρότες, τον Νικόλαο και την Ελισάβετ. Ο βιογραφούμενος αποδήμησε στις ΗΠΑ για λίγα χρόνια και επιστρέφοντας ίδρυσε **εργοστάσιο υφαντουργίας**. Στην αρχή έδινε δουλειά σε γυναίκες, οι οποίες ύφαιναν στα σπίτια τους σε αργαλειούς, που τους κατασκεύαζαν οι τεχνίτες συνήθως εδώ στο Άργος. Στη συνέχεια, σε κτήριο της οδού Ζαΐμη 25, εγκατέστησε σιδερένιους ιστούς, οι οποίοι κινούνταν με ντιζελομηχανή. Αυτό έγινε πριν από

τον πόλεμο. Πάντως, τη μεγάλη ανάπτυξη της υφαντουργίας δεν τη γνώρισε λόγω του θανάτου του. Το 1960 περίπου οι σιδερένιοι ιστοί θεωρούνται πια ξεπερασμένοι και ασύμφοροι. Οι παραπάνω αργαλειοί αντικαθίστανται από αυτόματους ηλεκτροκίνητους.

Μετά το θάνατό του ανέλαβε εξ ολοκλήρου την επιχείρηση ο γαμπρός του **Γεώργιος Ρασσιάς** (1909 – 1995), ο οποίος κατέφθασε στο Άργος από την Κεφαλονιά, εργάστηκε ως έμπορος – πλασιέ στο εργοστάσιο Λαλουκιώτη, και εκτιμώντας ο τελευταίος τις ικανότητές του, τον έκανε γαμπρό, δίνοντάς του τη θετή κόρη του Έλλη. Ο ίδιος, παντρεμένος με την Αρτεμισία, δεν είχε αποκτήσει παιδιά και είχε υιοθετήσει την υπηρέτριά του Έλλη Τσεκούρα.

Το 1947 έδωσε υπόσχεση στον τότε Επίσκοπο Αργολίδας **Χρυσόστομο Α' Ταβλαδωράκη** ότι θα έκτιζε ίδρυμα για τη στέγαση των ορφανών της πόλης. Πράγματι, την επόμενη χρονιά το ορφανοτροφείο ήταν έτοιμο· τα εγκαίνια έγιναν τον Μάιο 1948. Στην εφημερίδα «Σύνταγμα», φ. 2098/8-5-1948, διαβάζουμε: **Το ορφανοτροφείο** λειτούργησε μέχρι το 1953. Έκτοτε το οίκημα χρησιμοποιήθηκε από τη Μητρόπολη για διάφορες χριστιανικές εκδηλώσεις και για θερινές διακοπές των παιδιών (κατασκηνώσεις) μέχρι το 1981. Από τότε και μέχρι σήμερα λειτουργεί ως **γυμναστήριο**, αφού προστέθηκε και νέα πτέρυγα, η οποία κτίστηκε κυρίως από εθελοντικές προσφορές σε χρήματα και οικοδομικά υλικά.

Ο Ιωάννης Λαλουκιώτης πέθανε στις 16 Μαρτίου 1951 σε ηλικία 72 ετών από καρκίνο

Λύγδας Αγησίλαος 1903-1949

Φαρμακοποιός και ευεργέτης του Συλλόγου Αργείων «Ο ΔΑΝΑΟΣ». Γεννήθηκε στο Άργος και αυτοκτόνησε την 1η Αυγούστου 1949 στον Πύργο της Ηλείας, όπου είχε εγκατασταθεί πριν από κάποια χρόνια. Ήταν άγαμος. Με διαθήκη του κληροδότησε στο «Δαναό» πέντε ιδιόκτητα καταστήματα στο Άργος, «ίνα διά των εισοδημάτων επιτυγχάνονται αρτιώτερον οι σκοποί και οι επιδιώξεις του Συλλόγου». Ο Σύλλογος «Δαναός» σε έκτακτη συνεδρίαση εξέδωσε ψήφισμα στη μνήμη του και τον ανακήρυξε ευεργέτη του.

Προτομή του βρίσκεται στο μέγαρο του Δαναού έργο του γλύπτη Ε. Λαμπαδίτη και είναι δωρεά του αδελφού του Νικ. Λύγδα, ταγματάρχη Χωροφυλακής. Τα αποκαλυπτήρια έγιναν στις 13-11-1955.

Μπόνης Δημ. Αθανάσιος (1882-1957)

Βιομήχανος, δωρητής και ευεργέτης Άργους. Γεννήθηκε στο δημοτικό διαμέρισμα Σκοτεινής του Δήμου Αλέας και πέθανε στο Άργος σε ηλικία 75 ετών. Από μικρός εγκαταστάθηκε στο Άργος, εργάστηκε σκληρά στον τομέα της κλωστοϋφαντουργίας και αναδείχτηκε ένας από τους πρώτους βιομήχανους της περιοχής. Έκανε διάφορες δωρεές· δωρεά για την ανέγερση του Ι. Ν. Αγίας Φωτεινής στην οδό Γούναρη και δωρεάν παραχώρηση τμήματος 200 και πλέον τ.μ. για τη διάνοιξη της οδού Ζαΐμη. Στάθηκε πολλές φορές βοηθός σε φτωχούς και αναξιοπαθούντες. Παντρεύτηκε τη Φωτούλα Μπλάτσου και απέκτησαν τρία παιδιά, από τα οποία ο Δημήτριος Μπόνης διετέλεσε Δήμαρχος Άργους (τετραετία 1975-78). Παρά την έλλειψη επαρκούς μόρφωσης και πως το έργο του «παρέμεινε ημιτελές και η πόλις υπέρ της οποίας τόσον εμερίμνησεν και ηργάσθη ηδικήθη λόγω του προώρου θανάτου του». Στο βραχύ διάστημα της δημαρχίας του «κατασκευάστηκαν μικρές γέφυρες και νέοι δρόμοι, έγινε τοπογράφηση και σύνταξη πλήρους σχεδίου της πόλεως Άργους για την κατασκευή νέων οδών και πλατειών και αποξηράνθηκε βαλτώδης έκταση 7000 στρεμμάτων, που αποδόθηκαν στην καλλιέργεια».

Μαρίνος Δ. Γεώργιος (1892-1955)

Επιχειρηματίας και μεγάλος ευεργέτης. Γεννήθηκε στο Άργος, αλλά μετανάστευσε και έζησε πολλά χρόνια στην πόλη Λόξλυ της Αλαμπάμα (ΗΠΑ), όπου και πέθανε. Ο Γ. Μαρίνος απέκτησε μεγάλη περιουσία στην Αμερική. Πεθαίνοντας άφηνε πίσω του σπίτια, καταστήματα, οικόπεδα, αγροκτήματα και δασικές εκτάσεις. Πριν από το θάνατό του ανέθεσε τη διαχείριση της περιουσίας του σε τράπεζα της Αμερικής.

Στη διαθήκη του (29- 1-1954) ορίζεται με σαφήνεια ο τρόπος διάθεσης του κληροδοτήματος· για το Άργος προβλέπεται το 40% του ετήσιου εισοδήματος από την εκμετάλλευση της μεγάλης περιουσίας και αναλυτικότερα για τον Άγιο Πέτρο 10% για τους πτωχούς και 10% για την εκπαίδευση ορφανών, και για τον **Άγιο Νικόλαο** 10% επίσης για τους φτωχούς και 10% για την αποπεράτωση του ναού, ο οποίος τώρα έχει ολοκληρωθεί.

Το ποσό, που φτάνει κάθε χρόνο από την αμερικανική τράπεζα διαχείρισης, δεν είναι σταθερό αλλά ούτε και ευκαταφρόνητο· ανέρχεται περίπου στο ποσό των 12.000.000 δρχ. Τα υπόλοιπα χρήματα (60%) διανέμονται, σύμφωνα με τη διαθήκη, στο **Πατριαρχείο Κωνσταντινούπολης** (10%) και σε εκκλησίες, σε μοναστήρια και ιδρύματα της Ελλάδας και της Αμερικής. Σημειώνουμε επίσης ότι ο δωρητής ορίζει σαφώς ότι τα χρήματα πρέπει να διατίθενται αποκλειστικά για **θρησκευτικούς, φιλανθρωπικούς και εκπαιδευτικούς σκοπούς**.

Στο Άργος την ευθύνη διαχείρισης του κληροδοτήματος έχει εννεαμελές συμβούλιο με πρόεδρο τον εκάστοτε Μητροπολίτη Αργολίδας.

Η προτομή του δωρητή ευρίσκεται στη μικρή πλατεία του Αγ. Νικολάου. Είναι έργο του γλύπτη Νικόλα, έγινε με δαπάνες των ιερών ναών και των χριστιανικών ενώσεων ενώ τα αποκαλυπτήριά της έγιναν στις 25 Οκτωβρίου του 1970.

Μπουσουλόπουλος Σπυρίδων (1862-1927)

Δωρητής και ευεργέτης του Άργους. Γεννήθηκε στο Άργος και καταγόταν από φτωχή οικογένεια. Ο πατέρας του ήταν μπακάλης, αλλά είχε την ατυχία να χάσει τη μικρή του περιουσία, πριν ακόμη ο μικρός Σπύρος τελειώσει το δημοτικό σχολείο. Έτσι, σε ηλικία 11 χρονών, μπήκε υπηρέτης στο μαγαζί του Μακαντούλια, όπου εργάστηκε 25 ολόκληρα χρόνια. Σε αναζήτηση καλύτερης τύχης ξενιτεύτηκε στην Αμερική και έζησε τα υπόλοιπα χρόνια της ζωής του στην Ατλάντα, όπου εργαζόταν σε εστιατόριο μιας μικρής παρόδου. Από μικρός είχε γνωρίσει τη φτώχεια και τη στέρηση και είχε μάθει να είναι φειδωλός. Μακριά από τις ανέσεις και τις απολαύσεις της ζωής, μάζευε με υπομονή τα χρήματά του. Είχε θέσει ως υψηλό στόχο της ζωής του να τα δωρίσει στην ιδιαίτερη του πατρίδα, για να κτιστεί σχολείο. Πεθαίνοντας άφησε 22.200 δολάρια, ποσό καθόλου ευκαταφρόνητο για την εποχή εκείνη. Το διδακτήριο ήταν έτοιμο και λειτούργησε το 1939, αφού ταλαιπωρήθηκε το κληροδότημα αρκετά χρόνια, λόγω της δυστοκίας που ανέκαθεν παρατηρείται δυστυχώς στην κοινωνία μας. Ο Σπυρίδων Μπουσουλόπουλος, ο οποίος έμεινε άγαμος, κατόρθωσε με υπομονή να γίνει ευεργέτης του Άργους και να χαρίσει στο ταπεινό όνομά του την αθανασία. Κάθε χρόνο, την ημέρα της ονομαστικής του γιορτής, τελείται μνημόσυνο προς τιμήν του.

Ξυνός Ευάγγελος

Γεννήθηκε στο Άργος το έτος 1898, δεύτερο παιδί του Αργείου – εμπόρου- Σπυρίδωνα Ξυνού και της συζύγου του Μαριγώς Ξυνού το γένος Τζοροβίλη. Το έτος 1914, σε ηλικία μόλις 16 ετών, έφυγε για τις Η.Π.Α., όπου είχε ήδη μεταναστεύσει ο μεγαλύτερος αδελφός του Παναγιώτης. Εγκαταστάθηκε από την αρχή στην Ατλάντα (Atlanta) της Πολιτείας Τζόρτζια (Georgia) και εργάστηκε, τα πρώτα χρόνια ως ανειδίκευτος εργάτης. Με εφόδια την επιμονή, το ζήλο, τη φιλοτιμία, την έφεση στη δημιουργία και πιστό συνοδοιπόρο τον αδελφό του, πάλεψε σκληρά τα χρόνια της ξενιτιάς.

Φέροντας έμφυτο το εμπορικό πνεύμα της οικογένειας, τα δύο αδέρφια ίδρυσαν με τις πρώτες τους οικονομίες τη δική τους επιχείρηση: ένα μικρό εμπορικό κατάστημα. Δεν άργησαν να κατακτήσουν την τοπική αγορά και να επεκτείνουν την επιχείρηση η όποια προόδευσε με ταχύτατους ρυθμούς αφήνοντας μεγάλα οικονομικά οφέλη. Η πρόοδος του Ευάγγελου Ξυνού, επιστέγασμα σκληρής προσπάθειας και προσωπικών θυσιών ανέδειξε τον αλτρουισμό και τον πατριωτισμό του. Με τον αδελφό του, Παναγιώτη ενίσχυσαν με κάθε δυνατό τρόπο την ελληνική παροικία και την Ορθόδοξη Εκκλησία της Τζόρτζια και προσέφεραν οικονομική βοήθεια και εργασία σε Έλληνες μετανάστες και όχι μόνο, μη ξεχνώντας ποτέ την πατρίδα και από πού ξεκίνησαν. Η διαθήκη του ήταν η επισφράγιση της μεγάλης του ψυχής. Αφού τακτοποίησε όπως αυτός πίστευε την οικογένεια της αδελφής του Χριστίνας, αφήνει δύο πολύ **μεγάλες ισόποσες δωρεές** προς το **Νοσοκομείο** και το **Γηροκομείο** του Άργους, τα δύο υιοθετημένα του παιδιά χωρίς να ξεχάσει το Δαναό, τον Άγιο Βασίλειο, τον Άγιο Ιωάννη, το Νοσοκομείο Παίδων, τη Χριστιανική Εστία Θηλέων και την ενορία του Ευαγγελισμού στην Ατλάντα. Ο Χριστιανικός Φιλανθρωπικός Όμιλος Άργους «Η Αγία Αικατερίνη» τον ανακήρυξε ομόφωνα **Μεγάλο Ευεργέτη**. Μ' ένα μόνο μέρος των χρημάτων του ολοκλήρωσε κτιριακά το **Γηροκομείο**, ανακαίνισε το παλαιό κτίριο και εφοδίασε με τον απαραίτητο εξοπλισμό όλο το ίδρυμα, που σήμερα αξιοπρεπώς στεγάζει περίπου 70 υπερήλικες. Το 2016 το Διοικητικό Συμβούλιο με ομόφωνη απόφαση αποφάσισε να ανεγείρει εις ένδειξη ευγνωμοσύνης και τιμής προτομή του Ευαγγέλου Ξυνού στο χώρο του Γηροκομείου.

Πυρλή Μαρία (1892-1977)

Δωρήτρια του νοσοκομείου Άργους και ευεργέτιδα της πόλης. Γεννήθηκε και πέθανε στο Άργος. Ήταν άριστη μοδίστρα και με τη μοδιστρική της τέχνη απέκτησε σεβαστή περιουσία. Ήταν το πρωτότοκο παιδί του Βασιλείου και της Αγγελικής Πυρλή, οι οποίοι είχαν αποκτήσει άλλα τρία παιδιά• την Ελένη και τον Ανδρέα, που πέθαναν σε νεαρή ηλικία (18-20 ετών), και τον Αθανάσιο, ο οποίος σπούδασε νομικά. Ο πατέρας Βασίλειος Πυρλής ήταν μεγαλοκτηματίας, όμως μετά το θάνατό του η οικογένεια Πυρλή βρέθηκε καταχρεωμένη και η Μαρία ανέλαβε τη διαχείριση των χρεών και την ευθύνη των σπουδών του αδελφού της Αθανασίου, ο οποίος έγινε δικηγόρος και άσκησε δικηγορία στην Αθήνα. Και οι δύο έμειναν άγαμοι. Η Μαρία Πυρλή, η οποία είχε κληρονομήσει και τον αδελφό της, συνέταξε τη διαθήκη της στο **νοσοκομείο Άργους**, όπου νοσηλευόταν, τρεις ημέρες πριν από το θάνατό της και άφησε στο νοσοκομείο το μεγαλύτερο μέρος της περιουσίας της.

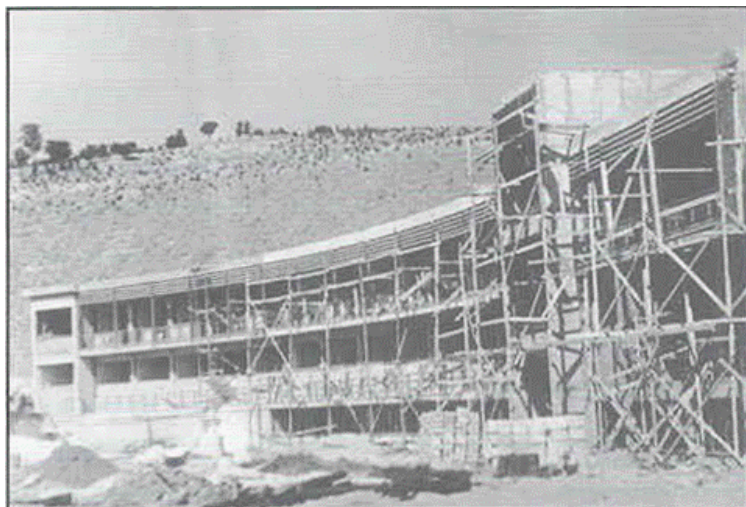
Στεργίου Αναστάσιος (1871-1941)

Έμπορος, δωρητής και ευεργέτης του Άργους. Γεννήθηκε και πέθανε στο Άργος. Ήταν μοναχογιός του Νικήτα και της Μαριγώς Στεργίου. Το όνομά του έχει συνδεθεί με την ίδρυση και λειτουργία του Λαϊκού Ιατρείου Άργους, το οποίο λειτούργησε από το Φεβρουάριο 1933 έως το καλοκαίρι 1937, εποχή κατά την οποία δεν υπήρχε στο Άργος νοσοκομείο ή κάποιας άλλης μορφής νοσηλευτική μονάδα και οι ασθενείς κατέφευγαν στην Αθήνα και στο νοσοκομείο Ναυπλίου ή νοσηλεύονταν κατ' οίκον από τους γιατρούς της πόλης. Η ιδέα και η πρωτοβουλία για την ίδρυση του Λαϊκού Ιατρείου ανήκε στους γιατρούς Νικ. Παπαδημητρίου και Δρούγκα, οι οποίοι προσφέρθηκαν να περιθάλψουν δωρεάν άπορους ασθενείς. Η υλοποίηση της ιδέας ανήκε στη «Φιλάνθρωπον Αδελφότητα Κυριών Άργους». Το Λαϊκό Ιατρείο εγκαταστάθηκε στην κατοικία του Αναστάσιου Στεργίου στην πλατεία του Αγίου Πέτρου, η οποία παραχωρήθηκε δωρεάν.

Υφαντή - Κατσαρού Αδαμαντία (1910-1995).

Μεγάλη ευεργέτιδα του «Δαναού». Γεννήθηκε στο Άργος και πέθανε στην Αθήνα. Καταγόταν από πλούσια οικογένεια · οι γονείς της Ανδρέας και Γεωργία Υφαντή ήταν έμποροι. Ήταν παντρεμένη με τον Ελληνοαμερικάνο Γεώργιο Κατσαρό, έμπορο, ο οποίος καταγόταν από τη Λυρκεία και διέμενε στην Αθήνα. Το ζεύγος Κατσαρού δεν είχαν την ευτυχία ν' αποκτήσουν παιδιά. Η Αδαμαντία Κατσαρού κληροδότησε στο Σύλλογο «Δαναό» μετοχές, χρήματα σε ξένο συνάλλαγμα και δύο ακίνητα, ένα στο Λουτράκι και ένα στην Αθήνα. Ο «Δαναός» την ανακήρυξε μεγάλη ευεργέτιδα και για λόγους ευγνωμοσύνης αποφάσισε να φιλοξενηθεί η προτομή της και να τοποθετηθεί δίπλα στην προτομή του Αγ. Λύγδα. Τα αποκαλυπτήρια της μαρμάρινης προτομής, έργο του γλύπτη Σ. Φιλιππότη, έγιναν στις 3 Μαΐου 1998, ημέρα εορτής του πολιούχου της πόλης του Άργους, Αγίου Πέτρου και ετήσιας εορτής του «Δαναού», όπως έχει καθιερωθεί.

Τα κληροδοτήματα σήμερα...

Το σημερινό **Νοσοκομείο** Άργους οφείλει την ύπαρξή του στη μεγάλη αγάπη κάποιων Αργείων για την πόλη τους και στις προσφορές τους για τις ανάγκες της υγειονομικής περίθαλψης των συμπολιτών τους. Χάρισαν για το σκοπό αυτό το σύνολο των κόπων της ζωής τους και παρά τις απίστευτες περιπέτειες και τις τεράστιες δυσκολίες, το νοσοκομείο είναι σήμερα σε θέση να προσφέρει υψηλής ποιότητας νοσοκομειακή φροντίδα στους κατοίκους της ευρύτερης περιφέρειας του Άργους και όχι μόνο. Κατά τη διάρκεια της αποπεράτωσής του υπήρξαν μεγάλοι και μικροί δωρητές, χωρίς να είναι δυνατή η πλήρης καταγραφή τους, αφού από τη σύσταση του Κληροδοτήματος Δεσμίνη - Καλλιοντζή (1936) μέχρι σήμερα, η αγάπη κάποιων Αργείων για την πόλη και η ευαισθησία απέναντι στους ασθενείς συμπολίτες τους, δεν σταμάτησε να εκφράζεται με μεγάλες ή μικρότερες δωρεές που κρατούν την πρόοδο του νοσοκομείου σε συνεχή άνοδο.

Η **Νοσοκομειακή Μονάδα Άργους** ανήκει στην 6η Υγειονομική Περιφέρεια Πελοποννήσου, Ιονίων Νήσων, Ηπείρου και Δυτικής Ελλάδος και κύριος σκοπός του είναι η παροχή υψηλής στάθμης περίθαλψης ισότιμα για κάθε πολίτη ανεξάρτητα από την οικονομική και κοινωνική του κατάσταση.

Το πάρκο **Μπόννη** φιλοξενούσε για πολλά χρόνια τη μοναδική παιδική χαρά της πόλης. Από τον Νοέμβριο του 2007 στεγάζει και την παιδική νεανική βιβλιοθήκη, σε ένα καινούργιο χώρο στο κέντρο της πόλης, σε ένα χώρο άνετο, ευχάριστο και σύγχρονα εξοπλισμένο. Η Παιδική – Νεανική Βιβλιοθήκη λειτουργεί καθημερινά και δέχεται επισκέψεις σχολείων και αυθόρμητες συναντήσεις των μικρών και μεγάλων φίλων της. Τα παιδιά μπορούν να διαβάσουν λογοτεχνικά βιβλία, να βρουν πληροφορίες και ιδέες για τις εργασίες τους, μπορούν να δανειστούν βιβλία. Η Βιβλιοθήκη συμμετέχει σε προγράμματα για την καλλιέργεια της αγάπης στο βιβλίο, στη τέχνη, στη φύση

Ιστορικό έμεινε το σπίτι του στο Άργος, το γνωστό **Καλλέργειο**, όπου σήμερα στεγάζεται το Αρχαιολογικό **Μουσείο Άργους**. Το κτιριακό συγκρότημα του μουσείου αποτελείται από δύο τμήματα, ένα διατηρητέο μνημείο, το "Καλλέργειο" και μία νέα πτέρυγα. Η μόνιμη έκθεση συμπεριλαμβάνει τρεις αίθουσες. Η μεγαλύτερη αίθουσα βρίσκεται στο ισόγειο του νέου τμήματος του μουσείου. Σ' αυτήν, η έκθεση ακολουθεί χρονολογική σειρά, με ευρήματα από τη μεσοελλαδική περίοδο έως την κλασική εποχή. Από τα σημαντικότερα εκθέματα είναι μία μεγάλη ταφική πυξίδα, μία χάλκινη πανοπλία, σιδερένιοι οβελοί με τους κρατευτές τους σε σχήμα πλοίου γεωμετρικής εποχής (8ου αιώνα π.Χ.), ένα τμήμα κρατήρος του 7ου αιώνα π.Χ. που εικονίζει την τύφλωση του Πολυφήμου, μία λύρα κατασκευασμένη με καβούκι χελώνας και ένα αττικό ερυθρόμορφο αγγείο του ζωγράφου Ερμόνακτα. Στην αυλή του μουσείου έχει γίνει αναπαράσταση τμήματος του κήπου ρωμαϊκής έπαυλης που βρέθηκε στην οδό Γούναρη στο Άργος. Στις στοές του στεγάζονται ψηφιδωτά δάπεδα που βρέθηκαν σ' αυτήν ή στην περιοχή. Διακρίνονται σκηνές κυνηγιού με γεράκι και προσωποποιημένες εποχές και μήνες.

Σ' αυτήν την αυλή οι μαθητές του σχολείου μας παρακολούθησαν εκπαιδευτικό πρόγραμμα με θέμα «Τα Ψηφιδωτά του Κήπου». Η απογοήτευσή τους βέβαια ήταν πολύ μεγάλη όταν διαπίστωσαν ότι ο εσωτερικός χώρος του μουσείου για το οποίο κάποιοι άνθρωποι προσέφεραν την περιουσία τους δεν λειτουργεί και είναι άγνωστο αν βρεθούν τα κονδύλια για την ανακαίνισή του. Έτσι σημαντικά εκθέματα που θα προσέλκυαν τα βλέμματα των τουριστών βρίσκονται κλεισμένα στις αποθήκες. Αυτό το γεγονός αποτέλεσε θέμα συζήτησης και προβληματισμού και ενεργοποίησε τους μαθητές να ζητήσουν βοήθεια από το Δήμαρχο.

ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ ΔΕΔΕ

Στο σπίτι που δώρισε ο ευεργέτης Δέδες, ακίνητο 800 τ.μ. περίπου, στεγάζεται το Κέντρο Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών. Πολλά παιδιά της πόλης μας απασχολήθηκαν και απασχολούνται όλα αυτά τα χρόνια από ειδικευμένο προσωπικό καλύπτοντας τις ανάγκες των γονέων σε σχέση με τη φροντίδα των παιδιών όταν και οι δύο εργάζονται. Η εξωσχολική απασχόληση των παιδιών κατά τις ώρες που το σχολείο είναι κλειστό, προσφέρει επίσης πλούσια πολιτιστικά ερεθίσματα που διευρύνουν τους ορίζοντες τους και συμβάλλουν στην διατήρηση της αυθεντικότητας της αισθητικής τους.

ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ ΜΠΟΥΣΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ

Το σχολείο που κτίστηκε με τα χρήματα που δώρισε για το σκοπό αυτό ο ευεργέτης Μπουσουλόπουλος Σπ. ήταν το μοναδικό για πολλά χρόνια 6-τάξιο σχολείο της πόλης που λειτουργούσε πρωί και απόγευμα και χάρις στην ωραία αρχιτεκτονική του παραμένει έως σήμερα ένα από τα σημαντικά κτήρια της πόλης. Το «Μπουσουλοπούλειο» όπως ονομάζεται θεωρείται πρωτοποριακό για την εποχή του, αφού είχε και κλειστό γυμναστήριο και κινηματογραφική αίθουσα. Η αίθουσα αυτή, η οποία ανακαινίστηκε και εξοπλίστηκε το 1985 από τον τότε Δήμαρχο Γ. Πειρούνη, είναι σήμερα μοναδική στην πόλη σε χωρητικότητα και δυνατότητες. Δίνονται θεατρικές παραστάσεις και πραγματοποιούνται σχολικές γιορτές και πολιτιστικές δραστηριότητες του Δήμου και άλλων φορέων.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

1. ΙΕΡΕΑΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Ο Χριστιανικός Φιλανθρωπικός Όμιλος Άργους ιδρύθηκε το 1960 από την Μοναχή Αικατερίνη, η οποία ήταν μια μεγάλη ευεργέτιδα. Ο Όμιλος αυτός έχει δύο σκοπούς: εξυπηρετεί το γηροκομείο με στόχο να βοηθηθούν οι γέροντες και οι φτωχοί της πόλης και στην συντήρηση των δύο ναών. Οι μεγάλοι ευεργέτες του γηροκομείου και της μονής ήταν 3. Ο Χρυσόστομος ο Πρώτος, ο Χρυσόστομος ο Δεύτερος και ο Ιάκωβος. Μέχρι σήμερα είναι ένα κέντρο διανομής τροφίμων μακράς λήξεως προς τις άπορες οικογένειες και τους φτωχούς. Τέλος ο όμιλος διοργανώνει προσκυνήματα σε ιερούς τόπους για να εξυψώσει το ιερό συναίσθημα των πιστών της πόλης μας.

2.

2. Πρόεδρος του Δ.Σ . του Γηροκομείου

Το **Γηροκομείο** λειτουργεί υπό την αιγίδα του Χριστιανικού Φιλανθρωπικού Ομίλου «Η Αγία Αικατερίνη», ο οποίος πέτυχε να του χορηγηθεί άδεια ιδρύσεως Οίκου Ευγηρίας μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα από το Υπουργείο Κοινωνικών Υπηρεσιών στις 21-9-1978. Μετά την επιτυχία της χορήγησης άδειας ιδρύσεως οίκου ευγηρίας (1978).

Ο ιδρυτής και Πρόεδρος του Ομίλου Γεώργιος Ρασσιάς άρχισε τις επαφές του με τον τότε Μητροπολίτη Αργολίδας

Χρυσόστομο Β', προκειμένου να παραχωρηθεί στο ίδρυμα έκταση 6,5 στρεμμάτων μαζί με το οίκημα, το οποίο λειτούργησε ως Ορφανοτροφείο την περίοδο 1947-1952. Το κτίσμα αυτό κτίστηκε σε οικόπεδο του συλλόγου Ελληνοαμερικανών Αργείων «ο Φείδων» Μέχρι τώρα έχουν φιλοξενηθεί στο ίδρυμα περίπου 1.000 άτομα, ενώ σήμερα οι φιλοξενούμενοι είναι ηλικίας 65 και άνω που διαμένουν σε δίκλινα δωμάτια. Κάποιοι βρίσκονται στο χώρο λόγω απορίας, ενώ άλλοι φιλοξενούμενοι από συνειδητή επιλογή και προσφέρουν επίδομα από 300-600€. Το ίδρυμα διαθέτει 21 εργαζόμενους και 2 γιατρούς για τους οποίους δίνονται 25.000€ ετησίως στο ΙΚΑ.

Το Γηροκομείο δεν επιδοτείται ουσιαστικά από το κράτος ή από άλλον φορέα, αλλά στηρίζεται βασικά στις προσφορές των Αργείων της πόλης ή άλλων πόλεων και Χωρών. Επίσης, ο Δήμος Άργους ανέκαθεν προσέφερε υλική βοήθεια κατά την διάρκεια των εορτών του Πάσχα και του νέου έτους.

Επειδή τα οικονομικά του ιδρύματος είναι καθορισμένα, υπάρχει φόβος μήπως κλείσει κάποια στιγμή και μείνουν οι τρόφιμοι στο δρόμο. Το Δ.Σ αποτελείται από 9 μέλη και τον Πρόεδρο, οι οποίοι προσφέρουν εθελοντική εργασία και μια ετήσια εισφορά. Γι' αυτό και είναι αναγκαία η συνεχιζόμενη και σταθερή προσφορά μικρή ή μεγάλη των κατοίκων της περιοχής.

Βιβλιογραφία

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Οδυσσέα Κουμαδωράκη, «Άργος το πολυδίψιον » Εκδόσεις Εκ Προοιμίου, Άργος 2007.
- «Αργειακόν Ημερολόγιον», Γεωργίου Λογοθέτη – Ανδρέα Χριστόπουλου, Τεύχος Α, σελ. 67-68, Άργος 1930
- «Αργείων Πνεύμα», Έκδοση Πνευματικού Κέντρου Δήμου Άργους, τεχ2, Ιούνιος 2001
- Εταιρεία Στρατιωτικής Ιατρικής

Ηλεκτρονική

- <http://argolikivivliothiki.gr>
 - <http://open.archives.gr>
 - <http://www.helsocmilmed.gr>
 - <http://www.newargos.gr/>
 - <http://www.gna.gr/>
-
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΛΕΞΙΚΟΓΡΑΦΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

Ευεργέτης είναι αυτός που προσφέρει βοήθεια, που κάνει σε κάποιον το καλό.

Οι ελληνικές πόλεις ονόμαζαν τιμητικά ευεργέτη κάποιον ξένο πολίτη και ειδικότερα ηγεμόνες, ή ολόκληρες κοινότητες για να εκφράσουν την ευγνωμοσύνη τους.

Εθελοντισμός

Συχνά θεωρείται πως ο εθελοντισμός δεν έχει υλικά ανταλλάγματα, όμως μάλλον δεν υπάρχει απόλυτη συμφωνία πάνω στο ζήτημα αυτό. Αρκετοί εκτιμούν πως, για λόγους που εξυπηρετούν τη βιωσιμότητά της, η εθελοντική εργασία θα πρέπει να αμείβεται:

Αρκετές φορές η αμοιβή πραγματοποιείται με έμμεσο τρόπο, παρέχοντας για παράδειγμα στον εθελοντή δωρεάν διαμονή, διατροφή ή άλλες διευκολύνσεις.

Η έννοια 'εθελοντισμός' είναι αρκετά ευρεία, καθώς συμπεριλαμβάνει μέχρι και την εθελοντική αιμοδοσία ή τη μετά θάνατο προσφορά μελών του ανθρώπινου σώματος για ιατρικούς ή και επιστημονικούς σκοπούς.

Χορηγία

- η παροχή άφθονων χρημάτων για την κάλυψη των αναγκών του χορού σε τραγωδίες ή σε γιορτές
- γενικά η διάθεση μεγάλης περιουσίας για κάποιο σκοπό
- η κάλυψη στρατιωτικών αναγκών, ο ανεφοδιασμός του στρατού (ελληνιστική έννοια)
- τροφοδοσία, πηγή για καλό ή κακό, εκείνος που θρέφει κάτι (ελληνιστική έννοια)
- χορηγός τῶν εὐτυχημάτων, χορηγός ὕδατος
- πᾶσα χορηγός τῆς νόσου (ὅ,τι επιδεινώνει την κατάσταση, ὅ,τι ενισχύει την ασθένεια)

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΗ «ΧΟΡΗΓΙΑ»

Ο χορηγός στην αρχαία Αθήνα ονομάζονταν κυριολεκτικά ο αρχηγός του θεατρικού χορού, αλλά και ο κάθε πολίτης που έκανε δωρεές για την ανάπτυξη των πολιτισμικών θεσμών. Το επίσημο αξίωμα ονομάζονταν χορηγία. Στους ρωμαϊκούς χρόνους το αξίωμα ονομάζονταν χορηγία.

Ο χορηγός συγκροτούσε μια ομάδα πολιτών, οι οποίοι υπηρετούσαν στο θέατρο ως χορός, και τους προσέφερε στέγαση αλλά και σίτιση για τις πρόβες. Φρόντιζε για όλες τις ανάγκες τους και συχνά πλήρωνε και τον χοροδιδάσκαλο που τους έκανε μαθήματα. Πλήρωνε τις φορεσιές για τους ηθοποιούς και άλλες έκτακτες ανάγκες, τα «παραχορήματα», τους κομπάρσους, δεύτερο βοηθητικό χορό, και διάφορες άλλες ανάγκες, μέχρι και το γεύμα μετά την παράσταση. Για την προσφορά του αυτή ο χορηγός ανταμείβονταν με κοινωνική καταξίωση, έφερε τον τρίποδα, ενώ το όνομά του αποθανατιζόταν στις επίσημες επιγρα-

φές πριν ακόμα και από τον ποιητή. Στους ρωμαϊκούς χρόνους, ο χοραγός, όπως ονομάζονταν μετά, είχε λιγότερα καθήκοντα και ήταν υπεύθυνος μόνο για τις ενδυμασίες των ηθοποιών.

